

Poul Anker Bech. På kanten

30. januar – 1. maj 2005

På den ene side let at gå til, på den anden en uløselig gåde. Blandt moderne danske kunstnere er Poul Anker Bech én af dem, der formår at fascinere et bredt publikum.

Han viser os sin vendsysselske virkelighed med et nærvær, så vi næsten fysisk mærker det høje kølige lys og den friske vind i ansigtet. I nyrealismens ånd er det imidlertid en mærkelig virkelighed, vi møder hos Poul Anker Bech.

Trods tydelige spor af hjemstavnen er hans billeder et stykke absurd teater, hvor tyngdeloven er sat ud af kraft og gådefulde hændelser udspiller sig. Marker svæver rundt som isflager i det blå univers, og grupper af parcelhusdanskere vandrer ind i sommernattens uvisse fremtid, hvis de da ikke tager sig en slapper i en benløs liggestol på kanten af afgrunden.

Uden et klart indhold kan aflæses, handler Poul Anker Bechs billedverden om moderne vilkår som ensomhed, fremmedgørelse og rodløshed. Der er dog på ingen måde tale om en skæbnetung form. Menneskenes børn tuller stille rundt på kanten af eksistensen, humor og lune svæver over de mystiske situationer. Endelig er billederne mere end vendsysselsk virkelighed tilsat absurd teater; Poul Anker Bechs kunst.

Tilsvarende er situationerne også blevet mere stilfærdige end tidligere, ligesom det finurlige nu er trængt i baggrunden til fordel for et mere kraftfuldt udtryk.

Poul Anker Bech er således en kunstner, der i sjælden grad bevæger sig mellem forskellige verdner. Realisme og surrealisme, landskab og teater, fortælling og gåde, humor og alvor, illusion og maleri udgør nogle af polerne i det spændingsfelt, hvori hans kunst befinder sig. Den ene virkelighed er hele tiden i færd med at slå over i den anden, og udstillingens titel blev da også *På kanten*.

Hvis man havde sans for drama, kunne udstillingen nu også have heddet *Efter branden*. De udstillede værker var nemlig alle blevet til siden den tragiske ildsvåde, der i 1993 udslettede kunstnerens atelier og med det en vigtig del af hans produktion.

Ingen af de udstillede værker var med på den retrospektive udstilling på kunstmuseerne i Hjørring og Vejle i år 2000. Så hvad der er vist før på Randers Kunstmuseum og nu på Nivaagaards Malerisamling var nu en status for de sidste 10 år. Den præsenterede selvfølgelig Poul Anker Bech, som vi kender ham, men bestemt også en udvikling, der viste nye sider i hans kunst.